

»Izpod neba se je usula ploha vil, kos in bran, vse mogoče zveri so rinile proti njima...«

Ilustracija: Janez Dolenc
po risbi iz leta 1941

so rinile proti njima. Hlapec je od strahu poskočil in opletel z rokavom kožuhu čez ris. Takoj ga mu je odtrgalo. Ko je Markuš zamahnil s šibo, je vse izginilo.

A hudoba je poskusila še drugače. Natresla je zlatnine in srebrnine zunaj risa, da bi ju zvabila čez. Ker ju to ni premotilo, so se zunaj risa začele sprejhati zapeljive dekllice in ju vabiti čez. Tudi to ni pomagalo. Markuš je zamahnil s šibo in zapeljivke so izginile. Tedaj je nekje daleč začelo predčasno biti ura eno, da bi ju spravilo iz risa. No, končno sta prestala celo uro preizkušenj in prišla domov taka, da je imel vsak las svojo kapljo.

Še o novem letu in o svetih treh kraljih bi imela iti v ris, da bi dobila žakej denarja in črne bukve. Pa je strah hlapcu tako zlezel v kosti, da je obležal. Ko je umiral, je na hruški pred hišo milo zvončkljalo — hudoba je klicala v ris. Sam Markuš se pa tudi ni več upal iti.

(Johana in Alojzija Dolenc, v. Tavčarjevi, Četena Ravan)

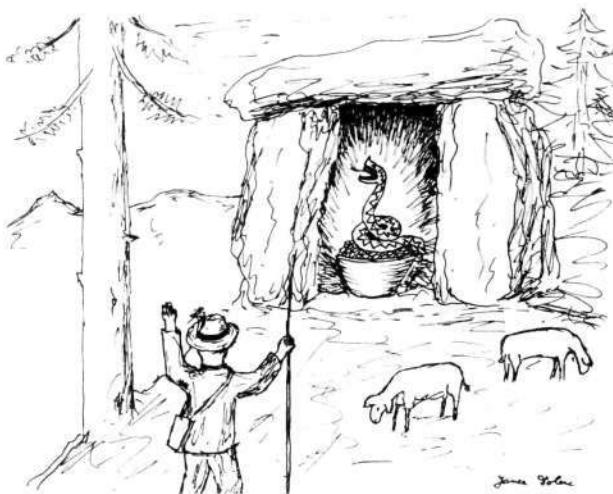
Zaklad (šac)

29. Nekoč je šel neki možak sredi noči čez Preval domov v Zapreval. Na vrhu Prevala naleti na kup žerjavice sredi poti. Nabaše fajfo, vzame s kupa ogorek, ga da na fajfo pa gre naprej. Čudno se mu je zdelo, da noče fajfa goreti. Pogleda — in kaj vidi? Da je namesto ogorka v fajfi — cekin! Koj leti nazaj pogledat, a ni bilo o žerjavici več ne duha ne sluha. Zavedel se je, da to ni bila žerjavica, ampak je cvetel šac.

(Vinko Ažbe, v. Gribovškov, Zapreval)

30. V Mihelskih robeh na Blegošu je ena čerfa srebrnega denarja zakopanega. Tam je rob videti kot vrata: dve skali kot dva bangarja in še skala na vrhu počez.

V teh vratih je neki pastir zagledal tisto čerfo denarja in splezal po robu do nje, a vrh denarja je sikala proti njemu kača. Tedaj so mu tudi ovce zašle v pšenico, moral jih je iti vračat. Ko je zlezel spet nazaj na rob, ni bilo o čerfi

»V teh (kamnitih) vratih
je neki pastir zagledal ti-
sto čerfo denarja... a vrh
denarja je sikala proti nje-
mu kača...«

Ilustracija: Janez Dolenc
po skici iz leta 1947

z denarjem več ne duha ne sluha. Sam Bog ga je rešil, ker je bil tisti denar zavdan.

Nekaj let kasneje je tam gorela gmajna. Pravijo, da je z Mihelskimi robovi kapljalo stopljeno srebro: gotovo se je od hude vročine šac stopil.

(Valentin Rupar, v. Tinač, Gor. Žetina)

M a n j z n a n e b e s e d e

avšnica — zglavje, posteljna blazina

bangar — steber kamnitih vhodnih vrat

blez — menda

bob — stročnica z debelimi zrni

ciljati — sejalcu označevati, do kod je padlo seme

čerfa — glinasta posoda za mleko

gmajna — goščava, gozd

golcar — gozdni delavec, drvar

igo (v polj. narečju: jeg) — volovski jarem

juneč — mlad vol

kolca — del plužne vprege

kvatre — četrletje cerkvenega leta

lezerčna — plazilci: kače, kuščarji, močeradi ipd.

maln — mlin

martrati se — mučiti se

mentrga — korito na nogah za mesenje testa

mernik — stara prostorninska mera, približno 30 litrov

oštarija — gostilna

pinovec — pinjeno mleko, pinjenec

rahlati se — krohotati se

Rotija — sv. Doroteja (6. febr.)

slehern, slehernik — skop, skopuh